

Vég István

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

PESTI „FLANC” és 50000 forint megtakarítás

Egy üzlet vitája a portál-szakértőkkel — Nincs szükség a portál-cserére, mégis akarják — Szeretjük a még divatosabbat és az sem baj, ha sokba kerül?

Magyar Szemle, 1960. okt. 23.

Osztálovás

Tárv

659.1

„1960”

Nemrég parázs hangulatú üzemi gyűlésen vettünk részt. Munkások, műszaki értelmiségiek, adminisztrációs dolgozók vitakoztak, tanakodtak gyárunk különböző dolgairól, a többi között a takarékoságról. Amikor kifogyott a »hazai téma«, többen szóváltottak és pazarlásnak minősítették, hogy a belső kerületekben egyes üzleteket évente kétszer is átépítenek, csinosítanak. Nemegyszer megtörténik, hogy a tavalyi, két év előtti portált még újabbra cserélik ki. A felszólalók egyike ezt »pesti flancnak« minősítette és javasolta, hogy az ilyen felesleges pénz- és anyagpocsékolásnak az illetékesek vegyék elejét s az ilyen összegeket fordítsák hasznosabb célra.

Úgy véljük, mindenki örül a budapesti utcák, különösen főútvonalak új képének, a korszerű közvilágításnak, a sortatarozásoknak, a macskaköves burkolatot felváltó sima aszfaltutaknak, járdáknak.

Aggályok

Évek óta törekvés, hogy a főútvonalai lakóházak tatarozásai alkalmával az üzletek portáljait is újjal cseréljék ki. Sok lakóház kapott így egységesebb képet az izléstelen portálok eltávolításával, illetve a korszerű kirakatok elhelyezéseivel.

Felmerül azonban a kérdés: vajon helyes-e, hogy mindenfelé a túlságosan modern portálokat látjuk, hiszen külsőleg egy kissé uniformizálódnak a tömbök, lakónegyedek üzletei.

A másik aggály: a még korszerű kirakatot is másikkal akarják felváltani, akkor is, ha nincsen rá szükség.

Ez a probléma merült fel a Lenin körút 28. szám alatti Zöldség-Gyümölcs Mintabolt esetében is. Nemrég szakember vizsgálta meg a kirakatot és az volt a nézete: már idejét múlta, új portál készítését javasolta az üzletnek.

A javaslatnak híre terjedt és a vevők máris riadoznak: a kirakatátépítés, portálcseré roszszat jelent; pár hónapig majd mehetnek vásárolni máshová!

Mi sem helyeseljük a portál-cserét. A gyári dolgozó után mi is azt mondjuk: ez csak újabb »pesti flanc« lenne. Megnéztük a kirakatot és megállapítottuk, hogy stílus tekintetében nem marad a szomszédos üzletek mögött. A kirakat öt évvel ezelőtt készült, jó állapotban van. Fémkerete és fabordázatai között legalább olyan jól »ül« az üvegtábla, mint a még újabb fémkeretben.

Új kirakat és a takarékosági rendelet

— Mennyibe kerül egy új portál — kérdeztük a vállalat egyik vezető dolgozójától.

— Legalább 40—50 000 forintba.

— Szüksége van-e az üzletnek az új portálra?

— Nincsen. Az árut ugyanúgy el tudjuk adni új kirakat nélkül is. Egyébként köztudott, hogy az új kirakat hiánya miatt húzódtott nem egy főútvonalai üzlet végleges helyreállítása, újbóli megnyitása. Mi tanultunk ebből a leckéből és nem ké-

rünk belőle. Az új portálhoz szükséges összeget szívesen felajánljuk a népgazdaságnak más, fontosabb célra.

A SZÖVOSZ-bolt vezetőinek álláspontját a magunk részéről helyeseljük. (A gyümölcs és zöldség mintabolt ugyanis a SZÖVOSZ irányítása alatt dolgozik.) Reméljük, hogy a hivatal nem fog mereven ragaszkodni határozatához már csak azért sem, mert a takarékoság népgazdasági érdek. Elég, ha idézzük a kormány 1958. március 20-án megjelent határozatát és felhívását az ország lakosságához a takarékoságról. Ebben a határozatban a többi között az olvasható: »Takarékoskodjék ki-ki a maga posztján, a sajátjaként feltételeg vigyázza és óvja a népvagyont... Kerüljük el a felesleges beruházásokat... Csatazzanak a rendelkezésre álló

eszközök célszerű és leggazdaságosabb, feltétlenül a népvagyót szolgáló felhasználásáért.«

Ál-probléma és az igazi

— A portál-ügy ál-probléma — mondotta az üzlet egyik dolgozója. Ha új portált kényesítenek ránk, attól még nem javul meg a forgalom, nem nagyobbodik meg a helyiség. A szűk helyiség az igazi nehézség. Reggel 7-től este 9-ig, a nap minden órájában zsúfolt ez az üzlet, a két pénztár és a hat mérleg előtt szinte megállás nélkül dolgoznak a helyiség alkalmazottai. Naponta 8—10 tonna súlyú árut mérnek ki, a földművelésügyi minisztérium, az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek prima minőségű gyümölcsei, zöldségei kelnek innen útra a Boráros tér, a Margit-híd, a Tanács körút és a Zugló közti területre. A vevők 50—60 százaléka »stabil futó«, vagyis olyan vásárló, aki nem a közelben lakik, mégis rendszeresen itt vásárol.

Az üzlet be van szorítva, az egyik oldalról a mozi, a másik oldalról a kapu határolja és akadályozza, hogy a falat »kitolják«, az üzletet megnagyobbítsák.

— Szeretnénk két műszakban 40 dolgozót foglalkoztatni — vette át a szót ismét referensünk.

— Mi az akadály?

— Közelünkben egy tágas játékbolt van. A játéknak az esztendő egy hónapjában, decemberben van szezonja. Mi egész évben árusítunk, vevőink szoronganak, türelmetlenkednek, zúgolódnak a hosszas várakozás, ácsorgás miatt. Legutóbb 80-an vettek részt a vevőankéton és 69-en az ácsorgást, a hosszú várakozást kifogásolták. Ha a játékbolt és a mi helyiségünk cseréje létrejönne, vevőink lennének a legboldogabbak és mi a legnyugodtabbak. Helyes lenne, ha az illetékes felső szervek ebben és nem a kirakat cseréjében segídekeznenek.

Vig István